

Augustin Bek

Rodopis v praxi (1941)

I. Úvod

Všichni dnes již dobře víme, že naše důležité kroky a životní změny se neobejdou bez rodných dat našich a našich nejbližších předků. Zejména stále se prohlubující péče výchovná, sociální a zdravotní vyžaduje čím dále tím více jak přesných dat rodinných, tak i podrobných zpráv o našem tělesném, duševním, rozumovém a mravním vývoji. Někdy je jich nevyhnutelně třeba u lékaře, jindy zase jsou samozřejmou pomůckou učitele a sociálního pracovníka, soudce o ně opírá spravedlivý rozsudek a pro psychologa jsou nezbytnou složkou k posouzení schopnosti pro určité povolání, takže rozhodují často o osudu celého života našich dětí. Víme, co starostí dalo nám i našim známým, než jsme si opatřili doklady o svém rodovém původu! Nevíme, kdy jich opět budeme potřebovat k různým jiným právním účelům, např. ve věcech dědických a podobně.

Uvedené okolnosti nás přesvědčují, jak je důležité, abychom si svá rodová data s příslušnými listinami a zprávami včas opatrovali, shromažďovali a uchovávali. Ale co jsme až dosud podnikli a podnikneme v této věci z důvodů dříve uvedených - má ještě i jiný hluboký význam. Pátráním po svém původu odhalujeme kořeny rodu a dovídáme se, jakých událostí byli naši předkové svědky, a jak byl jejich život spjat a osudy našeho národa. Také my budeme jednou pro své potomky předky. Láskyplný vděk a obdiv našich potomků nám bude jednou odměnou za to, že jsme zachovali tyto zprávy a dali jim tak nahlédnout do své přítomnosti - jejich minulosti, o níž by jinak neměli ani tušení.

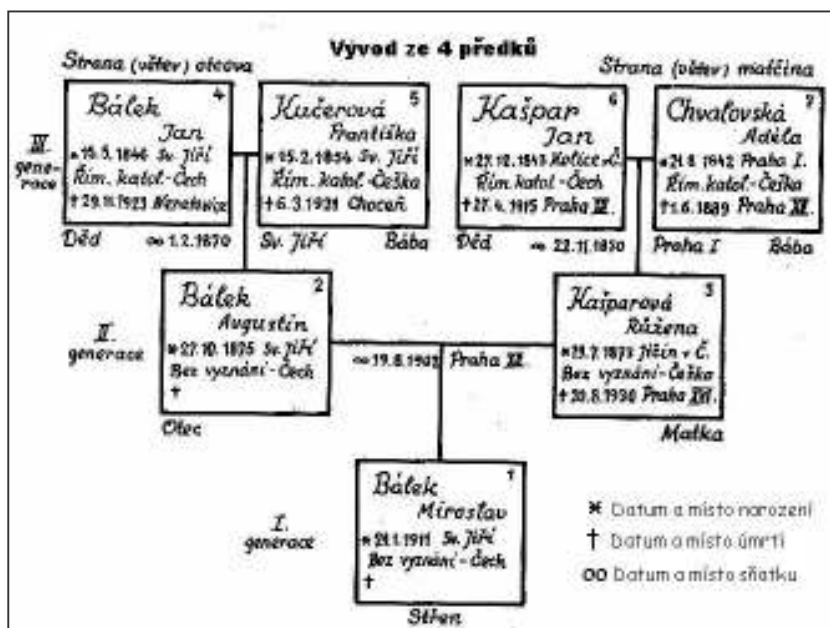
Je přece pro potomky nejen velice zajímavé, ale i poučné a důležité, aby věděli, čím se jejich předkové zabývali, co bylo příčinou jejich úspěchů a neúspěchů, které znaky, vlastnosti a choroby se u nich vyskytovaly v několika pokoleních, jak byli duševně založeni, a co vykonali v prostředí, ve kterém právě žili. Mělo by být přímo povinností zachovat dětem písemnou památku na celý vývoj našeho života, na naši práci, radosti, zármutky, strádání tělesné i duševní, a to pro jejich povzbuzení příkladem a výstrahou. Ušlechtilé činy budou vždy nejlepším vzorem. Kdo půjde za námi, měl by mít před sebou tu nejlepší stopu!

Poněvadž rodopis ruku v ruce nerozlučně kráčí s rodinnou kronikou - je rodopis počátkem dějepisu naší rodiny, našeho rodu. A v tom spočívá další význam rodopisu: doplňujeme jím dějiny svého národa. Přáním nás všech jistě je, aby potomci na nás vzpomínali s úctou a láskou za to, že jsme za svého života neměli na mysli jen tělesné blaho, nýbrž i duševní ušlechtilost, správný poměr k Bohu a k vlasti, mravní čistotu a smysl pro svou čest i pro neposkvrněnou pověst celého rodu, k němuž se pak jistě vždy budou hlásit rádi a s hrdostí. Je znám chvalitebný zvyk některých našich předků, že do kalendářů, nebekličů, biblí, na desky různých starých knih nebo do malé, hrubou domácí režnou nití svázané knížky těžkou rukou švabachem psali, kdy se kdo u nich narodil, oženil, zemřel, a co radostného nebo smutného je v rodině potkalo. Byli to známí i neznámí písmáci, jejichž zprávy ze starých dob mají pro jejich potomky tak mnohý dojmavý a poučný význam. A jak si těchto vzácných záznamů a památek, naplněných láskou k zemřelým i žijícím členům rodu, váží ten, kdo je zdědil! Jak mnohým tato rodová data přišla dnes vhod. Pisatelé těchto vzácných zpráv byli lidé prostí, bez škol, jen doma se naučili číst a psát. Psávali je po návratu z těžké roboty, při louči nebo olejové lampičce, perem brkovým a černidlem, které si dělali sami. Pomyšlení, že jednou odejdou z tohoto světa, a zájem o to, aby s sebou nevzali, co chovali ve svém srdci, co nosili v hlavě a co by jejich potomci měli vědět, nedalo jim pokoje. A vždycky našli pro to chvíli! Měli porozumění pro něco, co neneslo hned užitek, ale byli přesvědčeni, že je to významná práce pro budoucnost jejich rodu. A proto je to těšilo. Bylo to hluboko v duši vrostlé a v krvi proudící uvědomění rodové příslušnosti, které jim ukládalo povinnost zachovat svým potomkům zprávy o tom, že tu byli, jak žili, a proč žili. Byla to vroucí láska k rodině a rodu a horoucí touha po jeho zachování, s vírou předků, poctivostí otců a sladkou řečí matek. Jak veliká a úžasně krásná věc to byla! Z vybledlého písma našich předků slyším dnes starostlivý, ba prosebný hlas: „Potomci moji! Jste vzděláni, jste jak náleží připraveni, zanechte i vy svým potomkům dědictví nejkrásnější, nejsvětější, ceny nejtrvalejší, nehynoucí tradici naší rodiny a rodu!“ To je hlas našich předků! Kdo by ještě odkládal?

II. Jak začít?

Chtěli jste již několikrát sednout, abyste začali psát svou „rodinnou kroniku“, o jejíž důležitosti a významu se dnes tolik mluví a píše! Ale pořád vám něco chybělo. I pěknou, v kůži vázanou knihu jste si pořídili, ale nemohli jste se ani pak zbavit myšlenky - Jak začít? Tak se omlouvají i mnozí, kteří o „rodinnou kroniku“ projevují opravdový zájem. Chtěli by své práci dát už od počátku určitou formu a směr. „Jak začít?“ Na tuto častou otázku, někdy i výmluvu, chci odpovědět v této knížce.

Autoři knih a článků zabývajících se rodopisem plně a krásně vyčerpali teorii rodopisu i rodinné kroniky. Odkazují na ně (viz IX. Poznámky), chci se tu omezit z největší části jen na formální uspořádání rodopisného materiálu, což badatelům začátečnickům činí největší potíže. Soustavným a poutavým hledáním rodopisné látky a jejím správným zpracováním bude si mladý rodopisec zároveň shromažďovat i historii svého rodu a připravovat se k nejdůležitější práci: k psaní rodinné kroniky. Všichni praktičtí rodopisci se shodují v tom, že rodopisné bádání má začínat vývodem.

III. Vývod

Vývod je nejdůležitějším přehledem rodopisným. Je to sestava přímých předků jednotlivce. Nejjednodušším vývodem je vývod ze 4 předků, jehož příklad je na vedlejším obrázku.

ho případu v jedné diecézi stojí 5 K a za doklad takto získaný se platí 20 K. Doporučuji, aby si každý postupně opatřil rodové listiny pro všechny osoby vyjmenované ve vývodu ze 4 předků a měl je po ruce pro úřední potřebu, svou a pro potřebu svých dětí. Obstaráme si je, i kdybychom jich hned nepotřebovali. Je to celkem 7 křestních (rodných) listů a 3 listy oddací pro manželské dvojice: 2--3, 4--5, 6--7 (Viz obrázek vývodu).

Pro osoby vyskytující se v IV. a V. generaci postačí neoklikované výtahy z příslušných matrik: Komu to poměry dovolují, udělá dobře, když si i pro tyto předky obstará řádné listiny pro svůj rodopisný archiv. Při zjišťování dat jednotlivých osob si všímáme hned různých zpráv z jejich života. Tyto zprávy zapisujeme na druhou stranu lístku. Tak shromažďujeme zároveň látku pro rodinnou kroniku, neboť lidský život nejsou jen suchopárná čísla, to jsou jen mezníky jednotlivých životních dob. Mezi nimi jsou děje, ty tvoří život člověka. To, co člověka dělá člověkem, jsou jeho činy, jeho práce a ovoce této práce.

Přesně vyplněný vývod ze 4 předků měl by mít každý občan v své zásuvce jako doplněk k občanské legitimaci. Obstaráváním materiálu k vývodu ze 4 předků jsme získali tolik zkušeností, že sestavení vývodu z 8 a snad i z 16 předků nebude nám již obtížné, zvláště když tato práce není časově omezena. Rodopis není činností jednoho roku, je to práce pro celý náš život. Kdo ji jednou začal, rád se k ní pak vrací, zejména za zimních večerů, jako do příjemné besedy se svými dávnými přáteli, u nichž se stále objevuje něco nového, zajímavého, poučného. Poznámka: Žijícím členům rodu můžeme „Osobní lístek“ poslat se žádostí, aby jej sami vlastnoručně vyplnili a připojili svůj krátký životopis. Získáme tím pro rodový archiv jejich rukopis a podpis.

V. Rodový přehled

Na „Osobních listcích“ jsme nashromáždili mnoho jmen a dat naší velké rodiny. Je třeba nyní přehledně je uspořádat. K tomu cíli si upravíme účelně nalinkovaný sešitek, na jehož titulní stránku napíšeme nápis: „Rodový přehled“. Knížka bude mít tyto oddíly: 1. Můj rod. 2. Rod mé manželky. V těchto dvou oddílech budou pod sebou psána jména osob z vývodu 8 předků. Začínáme čís. 1 a pokračujeme do čísla 15 podle tiskopisu „Můj rodový list“ - viz obrázek Můj rod a Sourozenci (otcovi).

Vzor I.

MŮJ ROD

Vývodové číslo	Příjmení rodné, jméno	Datum a místo			Místo smrti Kde pochován	Národnost (i přísluš.) Národnost	Zaměstnání	Sourozenci
		narození	svatba	úmrtí				
1								
2								
8								

Abd.

Abd.

Vzor II.

SOUROZENCI OTCOVI

Číslo řádku	Svatba	Datum a místo			Místo smrti Kde pochován	Národnost (i přísluš.) Národnost	Zaměstnání	Město a. jejich děti
		narození	svatba	úmrtí				
1								
2								

Další oddíly :

3. Sourozenci mého otce 4. Sourozenci mé matky 5. Sourozenci moji 6. Sourozenci mé manželky 7. Naše děti

Jména výše uvedených osob píšeme podle věku, od nejstaršího k nejmladšímu (viz výše, vzor II). Svědomitě ve všech oddílech a sloupcích vyplněný „Rodový přehled“ bude nezbytnou a významnou příručkou každé rodiny a základnou prací rodinného kronikáře. Mělo by být povinností otců a matek, aby vlastní rukou vyplněné a vkusně vázané „Rodové přehledy“ s věnováním dávali jako dárek svým dětem k sňatku, aby jejich potomkům připomínaly příslušnost k společnému rodu. Praktický význam „Rodových přehledů“ je samozřejmý.

VI. Rodokmeny

Hojným, dosavadním bádáním získaný materiál stačí, abychom přistoupili k *tabelárním formám* rodopisu, a těmi jsou *rodokmeny*. Nákresem rodokmenu vyznačujeme rod tak, že přehledně soustřeďuje veškeré *pokrevní* rodu v několika generacích. Nákres rodokmenu je sestaven ze značek a linek, jejichž význam a sestavy vyniknou z následujících obrázků.

Značky:

pro muže nebo chlapce ○ pro ženy nebo dívky

Chceme-li mít značky výraznější, obarvíme berlínskou modří a světlou rumělkou.

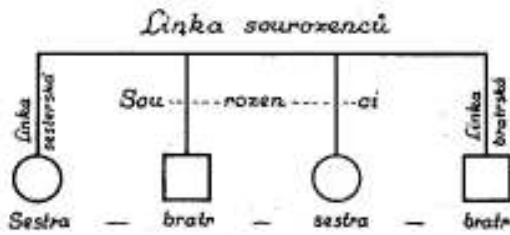
Spojením výše uvedených značek vyjádříme manželství.

Zavěšíme-li značky a Osvislými čarami na linku vodorovnou, naznačíme skupinu sourozenců:

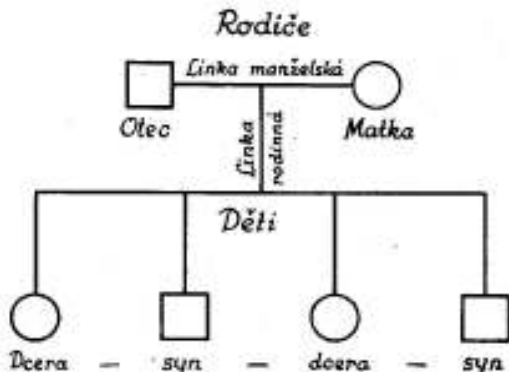
linie manželská

————— ○
manžel manželka

Zavěsíme-li značky □ ○ svislými čarami na linku vodorovnou, namažeme skupinu sourozenců:

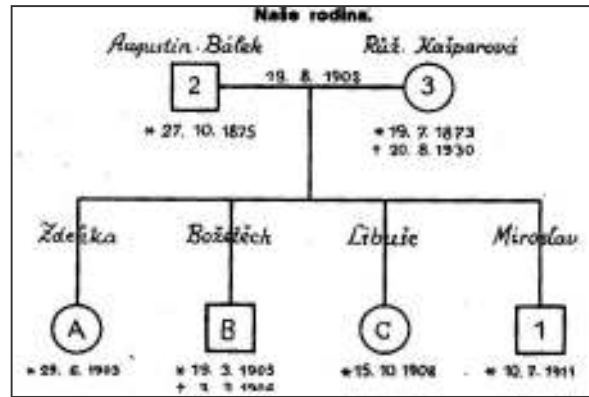

Sdružením předěšlých dvou obrázků vyjádříme již celou rodinu.

jedné a téže generace byly vždy ve stejné výši. Tím vysvitne i příbuzenský poměr mezi jednotlivými členy rodu. Kreslení rodokmenů činí začátečníkům potíže, snad z toho důvodu, že dosavadní způsob kreslení používáním různých závorek se jim jeví méně srozumitelný.

Máme-li na mysli skutečnou rodinu, její obrázek pak popíšeme takto:

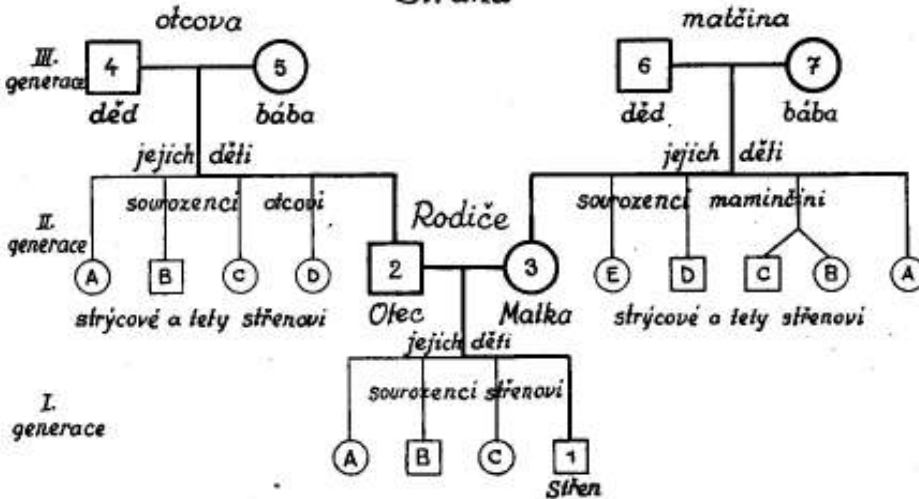

Spojíme-li obrázek naší rodiny s rodinou tatínkovou a mamčinou, vznikne tak již skutečný rodokmen o třech generacích (viz obr. dole). Zesílené čáry znamenají hlavní linii, otce vlevo, matku vpravo. Hlavní linie jsou spojeny osoby nám známé z vývodu ze 4 předků; i tam jsou stejnými číslicemi označeny. K nim jsou přiřazeni postupně podle věku jejich sourozenců, poznamenaní velkými písmeny z důvodu, který bude dále vysvětlen v oddílu „Rodová kartotéka“.

Ačkoliv obrázek rodokmenu vlivem nestejně počtu osob v jednotlivých rodinách bývá nesouměrný, přece musíme při konečné úpravě zachovávat pravidlo, aby rodiny

Vzorec rodokmenu biologického.

Strana

Poznámka: Skutečný rodokmen popisujeme podle vzoru v příloze.

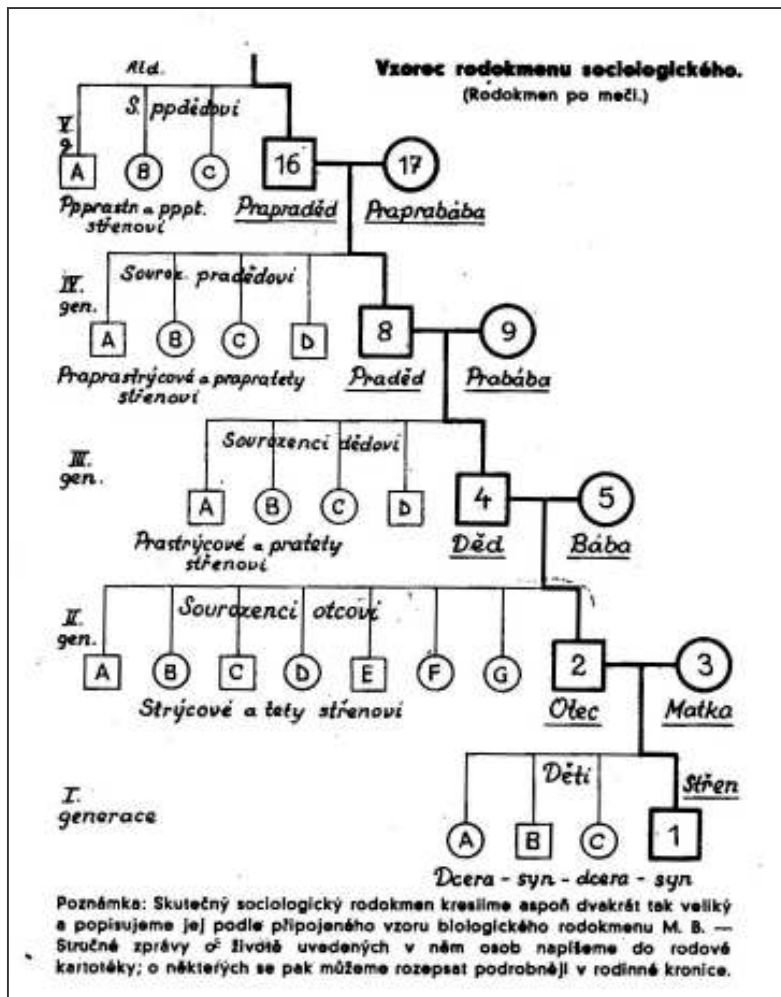
Arabská čísla ve značkách uvedené jsou pravidelná čísla vývodová. — Proč jsou značky sourozenců psány velkými písmeny, je vysvětleno v odd. VIII.

Rodopis a rodinnou kroniku si však nelze mysliti bez řádného rodokmenu. Forma rodokmenu, jak ji tuto uvádím a doporučuji, je tak jednoduchá a přehledná, že se ji i dospělejší školní mládež snadno naučí. Nejsou tu ovšem uvedeny některé rodinné nepravdivosti a odborné poznámky, které lékaři, psychologové a vychovatelé do rodokmenů vpisují. Učinil jsem tak proto, aby začátečníkům nerušily jeho přehled. Vyřešení případných úchylek, např. několikrát manželství v jedné rodině, sami si již po krátké zkušenosti upraví v rodokmenu podle příkladů dále uvedených.

Rodokmen, se kterým jsme se právě seznámili, jmenuje náš přední eugenik prof. Dr.

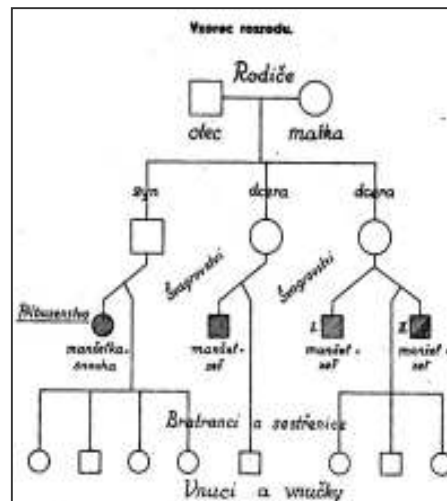
Vladislav Růžička v svém spise „Dědičnost u člověka ve zdraví a nemoci“ rodokmenem biologickým.

Rodokmen biologický je přehled všech pokrevních příslušníků strany otce a matky. Mají sice různá příjmení, ale projevují zpravidla společné dědičné vlastnosti, sklony a znaky (tělesné, duševní, povahové). Vzhledem k velkému počtu příslušníků jednotlivých rodin sestavujeme rodokmeny biologické nejvýše ze 4 až 5 generací. Významné pokrevní jedince ze vzdálenějších generací uvedeme v rodové kartotéce a věnujeme jim pak delší zaslouženou vzpomínku v rodinné kronice. Jiným jednoduchým druhem rodokmenu podle výše uvedeného spisu prof. Dr. Vladislava Růžičky je rodokmen sociologický. Je to kreslený přehled předků pocházejících z jednoho praotce, po němž mají všichni potomci stejné rodové jméno (příjmení). Tomuto rodokmenu, v němž jest jen hlavní linie otce s veškerým jeho pokrevstvem, říká se též rodokmen „po meči“.

VII. Rozrod

Rod se neskládá jen z osob vyjmenovaných ve vývodu; ty jsou pouze jeho hlavní linií. Naši bratři a sestry, bratři a sestry otcovi a matčini, dědovi a babiččini, pradědovi a prababiččini atd. a jejich děti jsou rovněž členy rodu, tvoří jeho vedlejší linií, jsou pokrevními přáteli.

Manželé a manželky osob uvedených v linii vedlejší jsou naším příbuzenstvím. Předcházející rodokmeny jsou obrázky znázorňující pokrevní členy rodu. Rozšíříme-li rodokmen biologický o příbuzenstvo, tj. o manžely a manželky osob vedlejší linie, po případě i o jejich děti, sestavíme rozměrnější přehled rozvětvení našeho rodu. To-

hoto obrázku říkáme rozrod. Nakreslíme-li si ve větším měřítku podle uvedeného vzorce samostatné rozrody nejbližších rodin a popíšeme je příslušnými jmény a daty osob v něm se vyskytujících, získáme zajímavé přílohy k rodinné kronice. (Viz příložený vzor rozrodu Jana Bálka!)

Do sestavování velkého rozrodu na základě vývodu z 8 předků (Můj rodový list) se pustíme, až svůj vývod i rodokmeny budeme ovládat téměř z paměti. Za pokus tato rozměrná, pro nás i pro potomky zajímavá a významná práce, jistě stojí!

VIII. Rodová kartotéka

Obrázky rodokmenů mají být na první pohled čitelné. Proto je nepřepíňujeme mnohými záznamy kromě jmen, dat narození, sňatku a úmrtí osob v nich zakreslených. Všechno ostatní jsme přechodně zaznamenali na obou stranách „Osobních lístků“. Chceme-li mít úplný a trvalý seznam všech členů našeho rodu, seznam, který nám umožní rychlou evidenci, může se tak stát jedině, když si zařídíme rodovou kartotéku, do níž z „Osobních lístků“ přepíšeme všechny získaný rodopisný materiál.

„Rodová kartotéka“ je důležitá, cenná a praktická součástka rodopiscova archivu, která sama o sobě postačí těm, kdo se nemíní věnovat zevrubnější práci kronikářské. Každému členu našeho rodu věnujeme jeden kartonový lístek: růžový ženám, modrý mužům. Kartotékové lístky vyplňujeme dobrým černým inkoustem, nejlépe však tuší. Rovnáme je podle abecedního pořadí počátečních písmen příjmení jednotlivých členů rodiny. Proto píšeme vždy příjmení napřed a silněji, za ním nezkřácené jméno křestní. Tím, že připojíme na druhé straně kartotékového lístku krátký životopis a charakteristiku dotčené osoby, má rodová kartotéka veliký význam pro budoucího rodového kronikáře.

Nahoře v pravém rohu kartotékového lístku je rodokmenová značka; do ní vepíšeme poznávací znamení rodokmenu, když by šlo o osobu, jejíž stejné příjmení i jméno křestní se v našem rodokmenu několikrát vyskytuje, aby se zabránilo omylům. Je-li to osoba z hlavní linie, píšeme do značky číslo vývodové, je-li to sourozenec, připojíme k vývodovému číslu velké písmeno, kterým jsme ho poznamenali v rodokmenu. Tato evidence rodová není jen pro toho, kdo rodopis zpracoval, ale hlavně pro ty, kterým budeme i my zakrátko „dávnými a neznámými předky“. Rodopis je práce pro budoucí pokolení. Buďte to náš památník, čím vzácnější, čím starší.

IX. Poznámky

a.) Literatura

Dr. Antonín Markus: Příručka rodového kronikáře. Nákladem „Rodopisné společnosti“ v Praze II., stran 110, cena 18 K.

Dr. V. Černý: Kronikář. Nákladem Školního nakladatelství, Praha II., Ostrovní ul. Č. 30

I. až XVIII. Ročník Časopisu Rodopisné společnosti, Praha II., Na Těšnově č. 1220. Pro nečleny za 300 K.

Dr. A. L. Krejčík: Z bibliografie literárních pomůcek rodopisných. Nákladem „Rodopisné společnosti“ v Praze II. Cena 5 K.

Dr. Ign. Horníček: Kniha o rodopisu. Nakladatel F. Obzina, knihkupec ve Vyškově. Stran 240, cena 39 K.

Dr. Viktor Palivec: Rodina a rodokmen. Nákladem Svazu přátel rodopisu v Praze II., Vladislavova ul. č. 20, stran 60, cena 9 K.

Dr. A. Sommer - Batěk: Jsme všichni jedna rodina. Nákladem autorovým, Praha - Liboc, stran 12, cena 1 K.

Text kartotékového listku.
(Lic.)

Příjmení (rodné) a jméno: _____

Datum a místo narození: _____

Náboženství (i dřívější): _____

Národnost: _____ Zaměstnání: _____

Bydliště: _____

Otec: jméno, příjmení, bydliště _____

Matka: jméno, rodné příjmení, bydliště před sňatkem _____

Manžel-ka: dto. _____

Datum a místo sňatku: _____

Děti (vlastní): křestní jména, rok narození _____

Datum a místo úmrtí, příčina: _____

Kde pochován(a): _____

(Rub.)

Stručné vyličení charakteru a života.

_____

_____

_____

_____

_____

b.) Rodopisné spolky

Každý rodopisec - laik se octne někdy při své práci na „mrtvém bodě“ a ohlíží se po dobré radě. Najde ji u některých z těchto rodopisných spolků:

1. „Rodopisná společnost v Praze“, Praha II. Těšnov čís. 1220 (zemědělský archiv).
2. „Jednota starých českých rodů v Praze“, Praha II, Jircháře čís. 10.
3. „Svaz přátel rodopisu“, Praha II, Vladislavova ul. čís. 20.

c.) Pokyny pro ukládání rodopisného materiálu a listin. Již od počátku své rodopisné práce zvykneme si pořádku. Pro ukládání různých spisů a rodopisné korespondence si opatříme aspoň troje pevné desky s koženým hřbetem a se záložkami na třech stranách, aby spisy nevypadávaly.

1. Desky s nápisem „Rodové listiny“. Do nich ukládáme lista křestní - rodné, oddací a úmrtí, pak oznámení o sňatku, úmrtí a jiné písemné zprávy o příležitostných rodinných slavnostech a událostech. Do těchto desek vložíme nejdříve 8 obalů z obyčejného světlého balicího papíru a nadepíšeme každý jedním jménem z 8 rodů, z nich se náš rod vyvíjel podle vývodu z 8 předků (viz „můj rodový list“), např. rod Kučerů, rod Chvalkovských, rod Veselých, atd. Tak roztrídíme i spisy a do příslušných obalů ukládáme.

2. Desky s nápisem „Rodinná korespondence“. Podobným, dříve uvedeným způsobem uchovááme v těchto deskách koncepty svých dopisů s odpověďmi, které nám na ně došly v záležitostech našeho rodopisného bádání. Sem patří i záznamy o pramenech, které by mohly přispět k prohloubení naší rodopisné práce.

3. Desky s nápisem „Náš rod“. Sem ukládáme nejdříve „Osobní listky“, pak rodové vývody, rodokmeny a rozrody, výstřížky z novin, se zprávami týkajícími se nás nebo některého z příslušníků našeho rodu. Každý z nich nejdřív nalepíme na půl archu čistého papíru a připseme, v kterém časopisu, a kdy byla zpráva uveřejněna, případně zprávu sami i doplníme atd. Nezapomeneme sem ukládat všechna školní vysvědčení, výuční listy, živnostenské listy, tržové smlouvy, pochvalné dekrety aj. Veškeré spisy ukládáme nepřeložené! Velikost desek 36 x 24 cm, síla volného hřbetu 2 1/2 cm.

d.) Rodokmeny kreslíme „načisto“ na tak zvaném rastrovaném papíru (čtverečkovaném), nejlépe 3 m/m. V zájmu trvanlivosti dejme si rodokmeny podlepit plátnem jako skládací mapu. Nelitujme nákladu na trvanlivý materiál a úpravu! Pomysleme na to, jak bezvadně a důkladně vybaví stavitel plánek i pro nepatrnou stavbičku na dvoře - a zde jde o cenný obraz našeho rodu, který je naším dílem a má trvat staletí.

X. Závěr

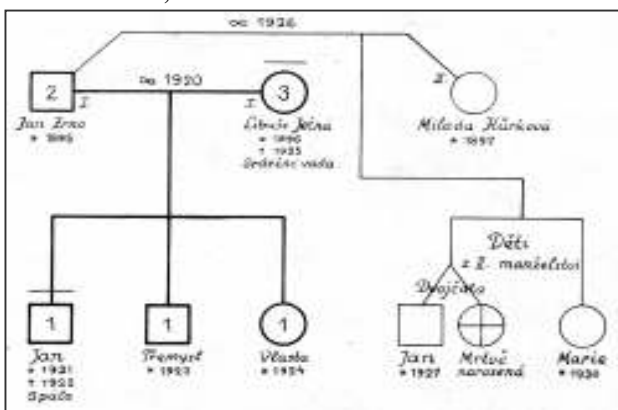
Dr. Ign. Horníček v svém spisu „Kniha o rodopisu“ píše: „Jak je smutné, ba až nedůstojné, když máme rodokmeny zvítat, a nevíme, jak se jmenoval náš děd! Co můžeme čekat od svých potomků, když nebudou k nám mít takovou úctu a zájem, jaký my máme k svým předkům! Zapadneme v moři nepaměti a nikdy nikdo nebude vědět, že jsme žili!“

K tomu netřeba poznámek. Jsem přesvědčen, že přijde doba, kdy nebude ani jedné uvědomělé české rodiny bez rodopisu svého rodu a bez rodinné kroniky. Kéž se tak stane co nejdříve v zájmu pravého rodového a tím i národního uvědomění!

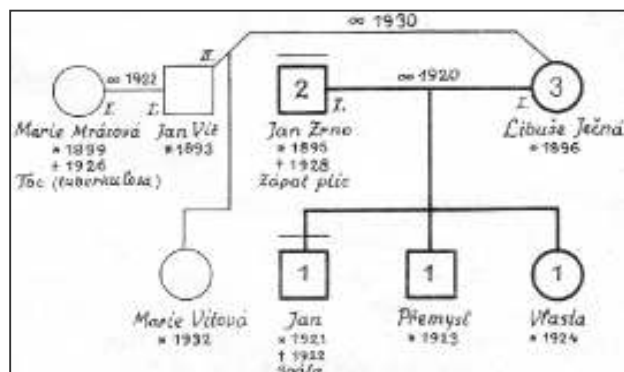
Dotatky

a.) 6 vzorů řešení některých rodinných nepravidlostí v rodokmenu, b.) Vzor rodokmenu biologického, c.) Vzor rozrodu

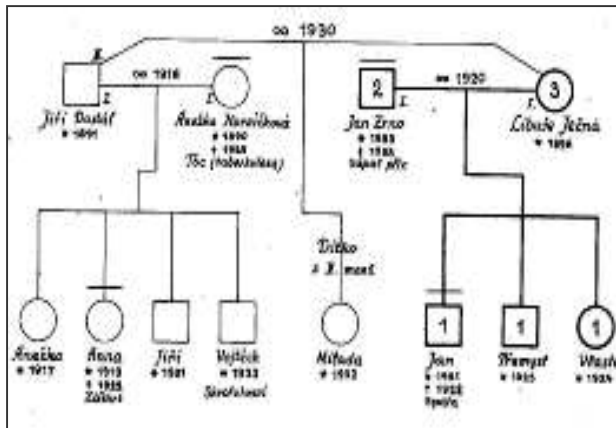
Matka zemřela, otec se 2 dětmi se znova oženil se svobodnou

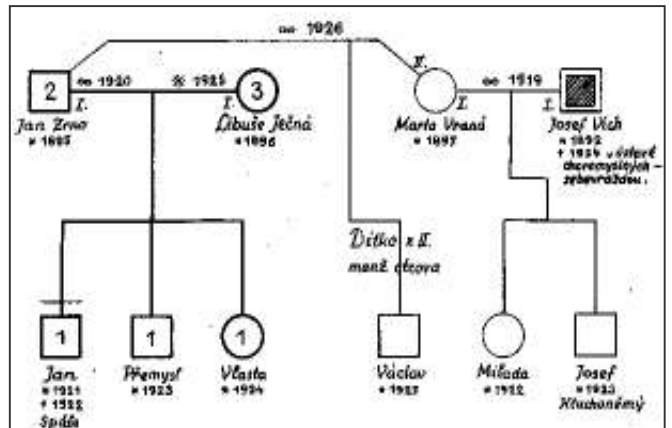
Otec zemřel, matka se dvěma dětmi se znovu provdala za bezdětného vdovce, se kterým měla 1 dítko

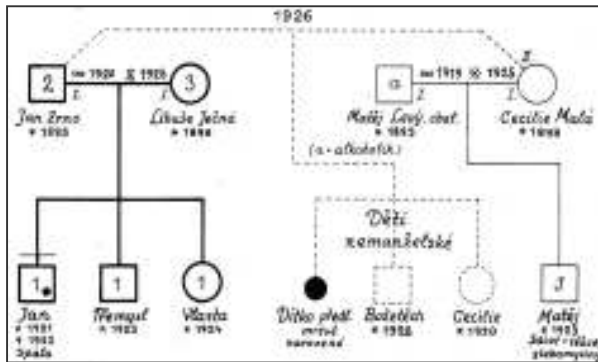
Otec zemřel, matka se 2 syny se provdala za vdovce se 3 dětmi z jeho 1. manželství.

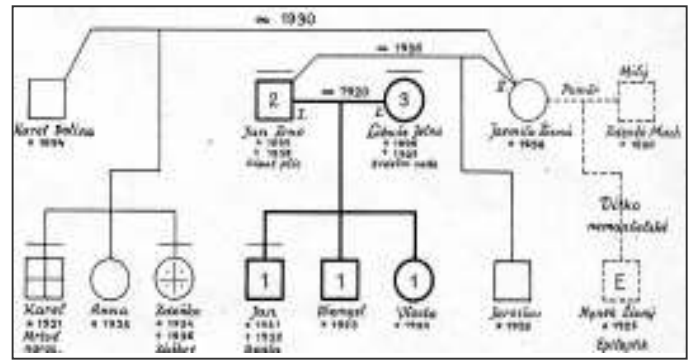
Otec se s matkou rozvedl, oženil se znova s vdovou Která měla 2 děti z 1. manželství - zn. rozvodu ✕

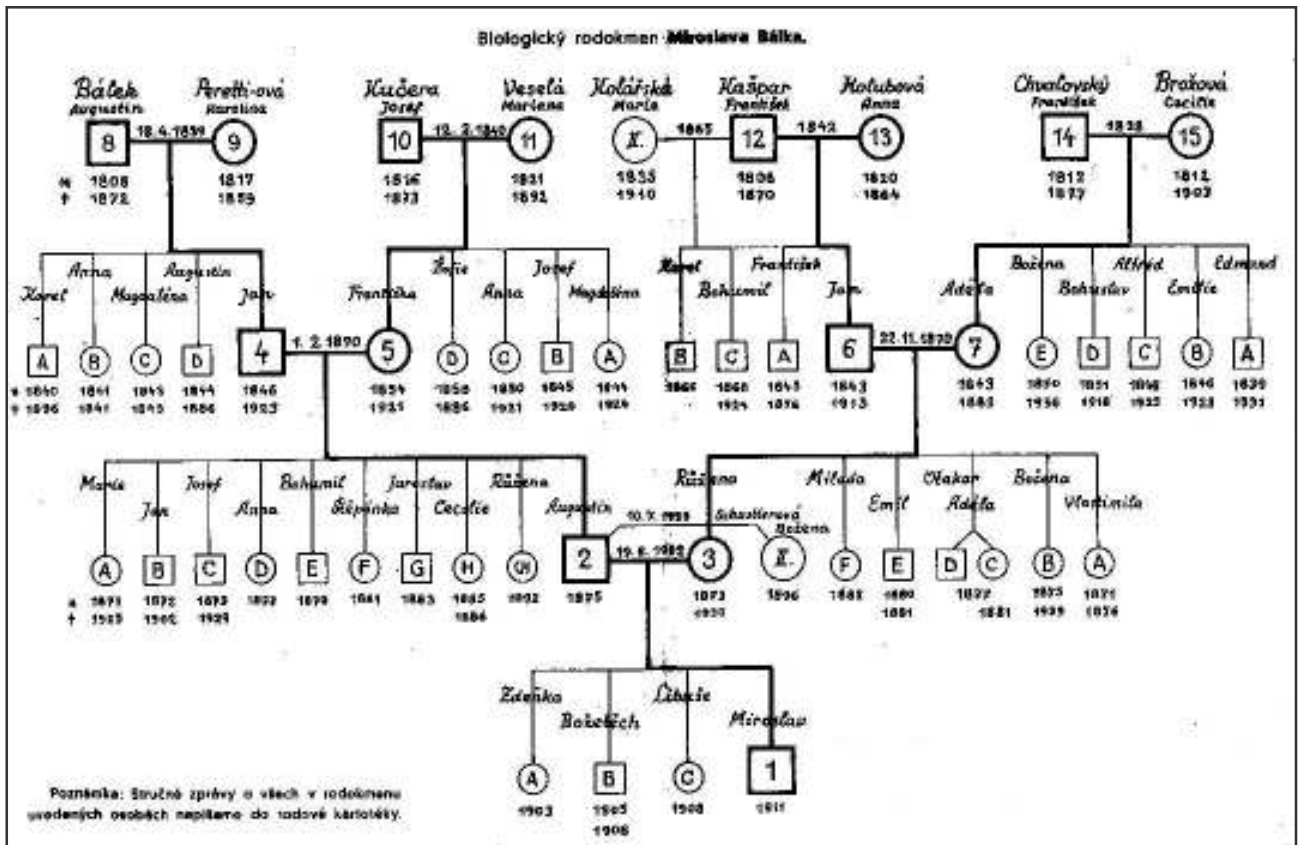
Otec se s matkou rozvedl, matka mu rozluku nepovolila, proto žil ve volném manželství se ženou rozloučenou.

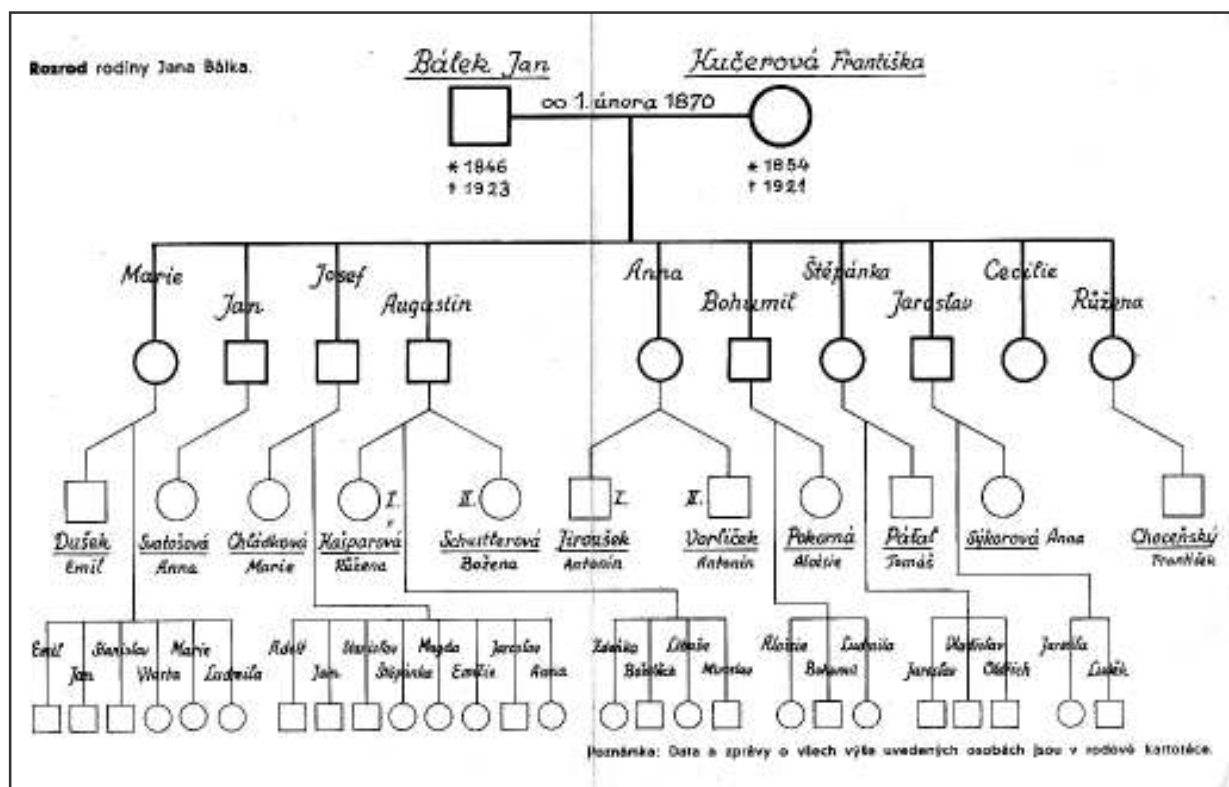
Matka zemřela, otec vdovec se 2 dětmi se znova oženil se svob., Která z poměru před tím měla 1 dítka. Na to i otec zemřel a táž se znova se 4 dětmi provdala za svobodného.

Příloha I.

Příloha II.

Bek, Augustin: *Rodopis v praxi. Edice Osnovy a Praxe, svazek 39, vyd. Školní nakladatelství Praha, 1941*

Státní okresní archiv v Karlových Varech spolu s Klásterem premonstrátů Teplá vydal knihu dr. Milana Hlinomaze, „Kláster premonstrátů Teplá. Přehled dějin duchovního fenoménu Tepelska,“ jako druhý svazek edice Malé karlovarské monografie v rozsahu 318 stran. Kniha je odbornou monografií s poznámkovým aparátem, soupisem pramenů a literatury i přílohami a německým resumé, avšak čtenářsky přístupná. Rovněž často přihlíží k dějinám města Teplé i širšího regionu. Vybavena je také černobílou i barevnou obrazovou přílohou v počtu 136 obrázků. K dostání je v klášterní pokladně a u dobrých knihkupců Karlovarska za 150,- Kč. Poštovní objednávky (+ poštovné a balné) vyřizuje Státní okresní archiv v Karlových Varech, nám. 17. listopadu 2, 360 05 Karlovy Vary. Tel.: 353565155, mail: milan_augustin@volny.cz

Jak autor píše v úvodu knihy, nemohl dovést do konce všechny tam řešené otázky, ale některé pouze nastolit k dalšímu řešení. To se týká i mnohých genealogických podnětů. Jako příklady uvedme:

1. Někteří teplští opati patřili k ve své době významným českým šlechtickým rodům, jako byli např. Bohušové z Otěšic nebo Rýzंबरkové. Přitom samotná postava blahoslaveného zakladatele budí spoustu genealogických otázek svým tradovaným příbuzenstvím s panovnickým rodem Přemyslovců.

2. Rovněž mezi donátory pohřbenými v klášterním kostele není zcela jasné, ke kterým rodovým větvím patřili a v jakém pořadí je u stejných rodových jmen uvádět. To se týká rodů ze Žeberka a z Gutštejna.

3. Klášterní historii se prolínají jména německých rodů usazených na Tepelsku od středověké kolonizace až do vyhnání v srpnu 1946. Uvedme např.: Ardini, Bayerl, Böhm, Brandl, Füssl, Göhl, Hanika, Hausmann, Helmer, Pecher, Pisl, Punzet, Rauwolf, Thummerer, Wolrab, Zerlik, Zimmerhackl a další.